

Her Harfî Bir Çiçek

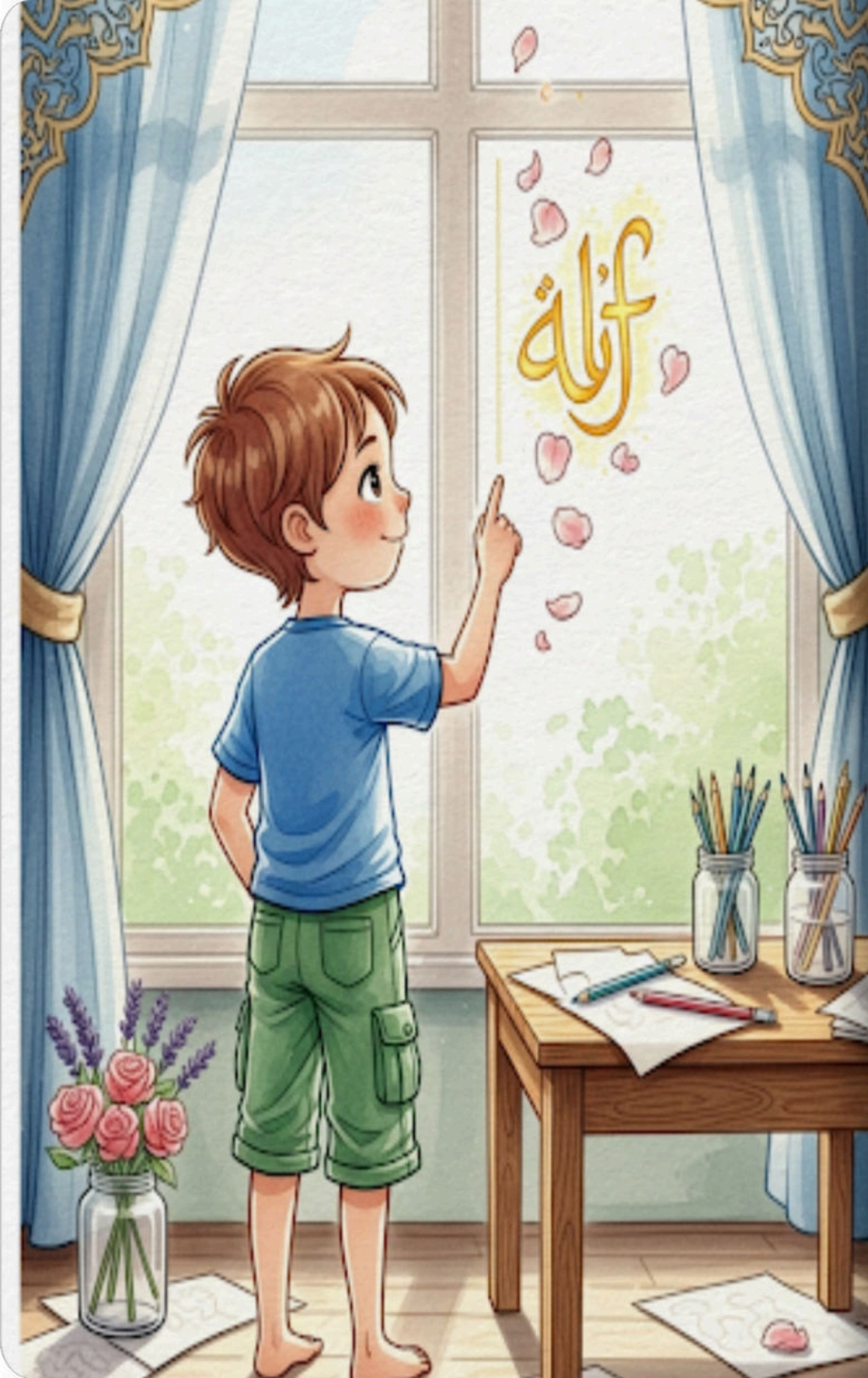
Oluşturan: KADRIYE BAYRAKTAR

Okul tatili geldiğinde Kerem'in kalbi kıpır kıpırdı. Bu yaz, sadece oyun oynamayacak, kalbinde yepyeni bir bahçe büyütecekti. Elinde yeşil kaplı, gizemli ve güzel bir kitap tutuyordu. Kitabı her açtığında, sayfaların arasından altın rengi ışıklar süzülüyor, harfler adeta havada süzülen çiçeklere ve parlayan yıldızlara dönüşüyordu.

Annesi Zehra Hanım, Kerem'in yanına gelip sevgiyle gülümsedi. "Bu gördüğün harfler, cennet bahçesinin anahtarlarıdır Kerem," dedi. "Hadi, gel bu güzel çiçeklerin isimlerini ve tekerlemelerini birlikte keşfedelim." Kerem, annesinin elini tutarak bu nurlu yolculuğun ilk adımını atmaya hazırdı.

Kerem parmağını ilk harfin üzerine koydu. "İşte Elif!" dedi annesi. "Elif değnek gibi, dimdik durur. Hiç bükülmez, dürüstlüğü korur." Kerem parmağını havada yukarıdan aşağıya doğru bir çizgi çizerek hareket ettirdi. Artık kalbindeki bahçenin ilk fidanı dikilmişti: Elif kadar doğru ve güçlü bir fidan.

Kerem'in küçük kardeşi Lale de yanlarına koşarak geldi. "Ağabey, bu harf bir tabağa benziyor!" diye bağırdı. Annesi gülümsedi: "Haklısın Lale, bu Be harfi. Be bir tabak gibi, altında tek bir noktası var. Tıpkı tabağa düşmüş küçük bir kırıntı gibi, bize paylaşmayı hatırlatır."

Lale, diğer sayfadaki harfleri görünce şaşırdı. "Bunun iki gözü var, bu da bana dil çıkarıyor!" dedi. Zehra Hanım, Lale'nin saçlarını okşayarak anlattı: "Te gülen bir yüz gibi, bize hep tebessüm etmeyi fısıldar. Se ise üç damla inci gibi, dilimizin ucuyla peltekçe söylenir."

Sıra karınları şişkin, neşeli harflere gelmişti. Kerem, annesiyle birlikte harflerin üzerinden parmağıyla geçti. "Cim'in karnında bir çekirdek, Ha tertemiz bir nefes, Hı'nın başında ise bir tacı var," diye tekrar etti. Her harf, Kerem'in zihninde farklı bir meyveye ve farklı bir kokuya dönüşüyordu.

Kerem, öğrendiği bu harfleri kağıtlara çizmeye başladı. Ama bunlar sadece harf değildi; her biri birer çiçek sapı, birer güneş veya birer yıldız oluyordu. Kerem çizdikçe oda mis gibi gül ve lavanta kokmaya başladı. Harfler, onun kağıdında canlanan birer dost gibiydi.

Akşam olduğunda Kerem ve Lale bahçeye çıktılar. Gökyüzündeki yıldızlar tıpkı kitaptaki harfler gibi parlıyordu. Kerem, "Bak Lale," dedi. "Eğer harfleri severek okursak, kalbimiz de bu yıldızlar gibi parlar." İki kardeş, yıldızların altında harflerin tekerlemelerini hep bir ağızdan söylediler.

Kerem de gelip kardeşinin yanına oturdu. Üçü birlikte, her harfi bir çiçek olan bu eşsiz bahçede dolaşmaya devam ettiler. Kerem artık okuluna gitmeye ve kalbindeki bu bahçeyi tüm dünyaya anlatmaya hazırdı. O gece uykusunda, Elifler fidan, Beler çiçek, yıldızlar ise birer dua oldu.